

Ода науци

Ти си науко, мајка мудра,
чије су руке раширене свуда.

И сваки човек твоје је дете,
мудре ти мисли к`о птица лете.

Знањем ме грлиш нежна и блага
к`о свака мајка чедо драго.

Дајеш ми моћ и крила ветра,
да њима летим далеко, до краја света.

Да спознам небо и звезде сјајне,
откријем мору његове тајне.

Научник сваки, к`о копач злата,
вредно нам зрно из песка хвата.

Из тог си рада науко рођена,
мудрим људима кроз живот вођена.

Да ја могу и знам,
уз тебе лакше да корачам.

Зато теби у част је и ода ова,
малена песма из мојих снова..